

Tato práce analyzuje vývoj českého stranického systému v období 1992 – 1996. Před listopadem roku 1989 vládl v Československu nedemokratický komunistický režim, který nepovoloval působení jiných autonomních politických subjektů a toleroval jen satelitní strany, které s komunistickou stranou nesměly svobodně soutěžit. Po pádu minulého režimu docházelo ke vzniku nových politických stran a jejich postupné krystalizaci. Ke konci volebního období 1992 – 1996 docházelo k snižování počtu politických stran. Cílem práce je určit kategorii stranického systému, které odpovídá situace v českých zemích. Na začátku práce jsou představeny teoretické koncepty, ze kterých analýza českého stranického systému vychází. Z nichž je pro tuto práci nejdůležitější teoretický koncept stranických systémů politologa Giovanni Sartoriho. Další část práce nastiňuje období, které předcházelo volbám v roce 1992, za kterou následuje kapitola o politických stranách období po pádu komunistického režimu. Poslední kapitola se zabývá analýzou stranického systému. Na vývoj českého stranického systému pohlíží z více pohledů, které se vzájemně potvrzují (výsledky voleb v roce 1992 a 1996, změny v poslaneckých klubech, změny voličských preferencí). V této kapitole je několik stran věnováno zastoupení cleavages dle konceptu Steina Rokkana a Seymoura M. Lipseta v českém prostředí.